

[Jens Sørensen.]

Princip, som blev gennemført ved Jordlovene af 4. Oktober 1919, maatte først og fremmest være, om der blandt de Mennesker, som er gaaet ind under disse Vilkaar, og som har levet og virket under dem i de 10 Aar, der er gaaet, siden Loven blev vedtaget, er Ønske om at faa dette Princip ændret.

Jeg har, naar jeg har færdedes mellem Husmænd, aldrig hørt, at der har været et saadant Ønske, og jeg tror heller ikke, at der blandt den Ungdom, der nu staar parat til at rykke ind i de nyoprettede Husmandshjem, er noget Ønske derom. Naar det ikke er Tilfældet, naar det modsatte tværtimod er Tilfældet, at Husmændene alle Vegne, hvor de samles ud over Landet, ganske uanset til hvilket politisk Parti de hører, kræver, at dette Princip fastholdes, saa synes jeg, det er et urimeligt Krav, Oppositionspartierne stiller til det nuværende Fler-tal i Folketinget, at man skulde ændre dette Princip, fordi nogle store Ejendomsbesiddere stiller Krav i saa Henseende.

Det andet Spørgsmaal, Ekspropriationsbestemmelsen, har givet Anledning til mange og lange Taler fra Oppositionspartierne. Jeg synes ikke, der er nogen Grund til at male Følgerne af det, der her foreslaas, med saa mørke Farver. Jeg synes, at den Ekspropriationsbestemmelse, som Lovforslaget indeholder, er meget forsigtig, og jeg kan godt sige efter min Mening for forsigtigt affattet, for naar man ser paa, hvad den vil betyde ud over Landet, vil man se, at det er ikke saa forfærdelig mange af de smaa Husmænd, som sidder med de 3—4 Tønder Land Husmandsbrug, der kan hjælpes efter denne Lov.

F. Eks. i den By, hvor det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal og jeg bor, er det saadan, at der er der kun tre Gaarde, som har en Grundskyld paa over 50 000 Kr., men der er en 14—15 Gaardbrug, hvor der paa hver Gaard ved Udskiftningen er udlagt et Husmandsbrug paa 3 Tdr. Land. Jeg tror ikke, at det vil medføre saa store Gener, som man fra anden Side skildrer, hvis man eksproprierer nogle faa Tønder Land fra en Gaard paa 70—80 Tdr. Land. Jeg har faaet dette bekræftet mange Gange af Landmænd, som frivilligt har frasolgt saadanne Stykker Jord til et Husmandsbrug. Man har ikke følt sig i synderlig Grad generet af det. Tværtimod, maaske har Bygningerne passet bedre til det tilbageværende Areal, man har faaet en kærkommen Lejlighed til at faa sin Driftskapital suppleret, saaledes at man kunde holde større Besætning o. s. v.; og Over-

skuddet af Ejendommen er mange Gange blevet større, naar man har afstaaet nogle faa Tønder Land til et Husmandsbrug.

Jeg tror ikke paa de Ulemper, som særlig det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal skildrede med saa mørke Farver, vil indtræde, hvis denne Ekspropriationsbestemmelse bliver vedtaget. Jeg forstaaer ikke den Medfølelse, der giver sig Udtryk i Oppositionens Taler om de stakkels retsløse og ufri Husmænd. Jeg har aldrig hørt nogen Husmænd klage. Særlig er man bekymret for den Indfyldelse, Jordlovsudvalget har, jeg tror, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal talte om Jordlovsudvalgets Formands almægtige Indfyldelse. Naar Statshusmænd svarede enhver sit og fuldt ud opfyldte de Forpligtelser, de var indgaaet paa overfor Staten, skulde de være fri for utidig og vilkaarlig Indblanding fra Jordlovsudvalgets Side, sagde det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal. Ja, det ønsker man vel fra alle Sider, men vi mener heller ikke, at der, saaledes som Lovforslagene er formet, er nogen Mulighed for utidig og vilkaarlig Indblanding fra Jordlovsudvalgets Side. Denne Bekymring for Jordlovsudvalgets Formands Indfyldelse overraskede mig for øvrigt, det er ikke saa længe siden, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal var nede i Lejrekredsen og der udtalte sig i høj Grad rosende om Jordlovsudvalgets Formands praktiske Dygtighed, og han udtalte sin store Glæde over det gode Samarbejde, der havde været mellem Hr. Madsen-Mygdal som Landbrugsminister og Hr. Niels Frederiksen som Formand for Statens Jordlovsudvalg. Jeg tror ikke, man kan anføre Eksempler paa vilkaarlige og urimelige Afgørelser af Jordlovsudvalget i de Aar, dette Udvalg har bestaaet, og naar der ikke har været noget af den Slags, hvorfor skulde man saa regne med, at det skulde komme i Fremtiden; men, hvis det skulde være nødvendigt at indføre Sikkerhedsforanstaltninger i den Retning, tror jeg ikke Socialdemokratiet og det radikale Venstre vil forhindre det, naturligvis ønsker vi, at Statshusmændene maa have saa stor Frihed som muligt til at disponere i deres Hjem og Bedrift.

Med Hensyn til Erstatningsspørgsmaalet hævder det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal og mange andre, at Lovforslagets § 9 ikke giver fuld Erstatning. Naar man faar Erstatning efter den Værdiansættelse, der har fundet Sted til Skatteefterretning, og derudover faar Erstatning for den Værdi, Jordejeren ved sin personlige Indsats har tilført Jorden, synes jeg ikke, man kan